

den 15. maj, hvorimod »Sælen«, når den er repareret, skal patruljere en omgang mere.

Men det er klart, at de, som var krigsførende på landjorden, nu har behov for at trække nogle hjem. Og derfor så synes jeg hellere, hr. Niels Helveg Petersen skal bemærke, at man altså går fra fire til 16 lande. Det vil sige, at man går ind og støtter de befrielsesmagter, der har været, så de kan trække tropper hjem, og så kommer flere nationer ind.

Der er jo f.eks. lande som Italien og Spanien, der nu er på vej ind. Og der er altså også meget stærke overvejelser i den retning i Holland, som også nok ender med, at Holland går med ind.

Så svaret er altså, at man ikke kan sige, at opgaven ikke er nødvendig, fordi USA, Australien, United Kingdom trapper ned. Det gør de af selvfølgelig grunde, fordi de var meget hårdt spændt for. I stedet kommer så andre lande ind og påtager sig opgaven, som vi altså mener er meget væsentlig, med at bygge Irak op igen og stabilisere det.

Men jeg er fuldstændig enig i, at vi skal arbejde for FN-grundlaget. Det gør vi også. Det står også i bemærkningerne. Vi skal arbejde ihærdigt for støtten til demokrati, og det er jo præcis også, hvad der står i aktstykket omkring genopbygningsindsatsen, hvor vi altså har nødhjælpsindsatsen og genopbygningsindsatsen, de 350 mio. kr. Der står også at arbejde for demokrati. Og vi er allerede i gang med f.eks. Institut for Menneskerettigheder, som har været nede og arbejde med demokratiseringsmulighederne og give et bud på, hvordan man kan gøre det.

Så vi er inde på det civile plan, hvor vi nu også har lederen af Basra, ambassadør Wøhlers. Vi er inde på det civile plan, hvor vi også har den, der er kontaktperson mellem FN og Garners gruppe, Henrik Olesen. Begge steder får forstærkninger ind – får mere personale. Vi er inde i befrielsen i forbindelse med flåden. Vi er inde med det humanitære i kraft af aktstykket. Og vi er inde med det stabiliserende i kraft af det beslutningsforslag her. Så vi gør altså de ting, der skal til for både at befri og også at være forpligtet i forhold til befrielsen.

Jeg er taknemmelig for opbakningen til forslaget. Jeg synes, det er godt, at så bredt et flertal nu står sammen om, at vi har forpligtelser, og at det er en meget væsentlig forpligtelse at stabilisere Irak. Og jeg kan forsikre om, at vi gør, hvad vi kan for at få FN klar så hurtigt som muligt. Derfor holdt vi jo også, statsministeren og jeg, et møde med generalsekretæren, så snart vi kunne,

i Athen her for nylig. Formålet er selvfølgelig at få FN med, men arbejdet skal jo gøres indtil da og også derefter.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren mente ikke, at de oplysninger, jeg kom med omkring etablering af et nyt styre i Irak, var korrekte. Han brugte endda udtrykket misinformere. Jeg skal gerne medgive, at det er ganske vanskeligt at finde ud af, hvad der foregår. Men jeg vil bede ministeren bekræfte, at USA har fremlagt et oplæg og udpeget fem personer. Det er så muligt, at ministeren har kendskab til flere. Det ved jeg så ikke. Ministeren nævnte, at der var mulighed for flere. Det ved jeg så ikke. Det må vi så undersøge.

Men der er i hvert fald oplyst fem personer og et organ, som kun skulle være rådgivende – det er jo også afgørende – som ikke skulle have nogen særlig konkret kompetence i forhold til besættelsesmagten, men et rådgivende organ, ikke det, som forskellige interne grupper i Irak har krævet, nemlig en provisorisk regering, der havde en egentlig besluttende magt.

Kl. 20.10

Hvis ministeren har nyere og friske oplysninger om det her, så hører jeg det gerne. Men det støder mig lidt, at ministeren påstår, at jeg misinformerer Folketinget. Jeg har faktisk undersøgt de her sager. Så jeg vil bede ministeren fremlægge de oplysninger, han har.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Udenrigsministeren stiller det retoriske spørgsmål: Hvad gør man ellers i den nuværende situation, hvis man ikke skifter fra krigsførende nation til besættelsesmagt?

Det synes jeg der er to ting at svare til. Det ene er, at jeg synes, det var fatalt, at Danmark fra starten lagde sig på linje med den amerikanske højrefløj, derved forstår jeg Rumsfeld og Cheney, som betonedede, at FN ikke skulle ind, fordi det var de lande, der havde løbet krigens risiko, der også skulle stå for genopbygningen. Der synes jeg i den grad, man savnede en dansk FN-stemme i den debat.

For det er jo det, der er det afgørende. Vil udenrigsministeren ikke godt medgive, at der er kræfter omkring Rumsfeld og Cheney og Wolfowitz og Pearl osv., der jo heldigvis ikke betyder så meget mere, der har et klart ønske om, at FN aldrig nogen sinde skal ind og spille en rolle